

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobců: **a) L. K. b) Ing. K. K., c) V. K.**, všichni zastoupeni JUDr. Miroslavem Pokorným, advokátem se sídlem Brno, Lidická 23b, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad**, se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, za účasti: **obec Dobrochov**, se sídlem Dobrochov 43, o žalobě proti rozhodnutí Státního pozemkového úřadu ze dne 31. 3. 2014, sp. zn. 2RP4242/2014-202001, č.j. SPU 045612/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobci **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se domáhají zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2014, sp. zn. 2RP4242/2014-202001, č.j. SPU 045612/2014, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Prostějov, ze dne 16. 1. 2012, č.j. PÚ 70/08-To-184.

I. Podstata věci

Žalovaný o odvolání žalobců proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Prostějov (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 16. 1. 2012, č.j. PÚ 70/08-To-184, rozhodoval podruhé, vázán právním názorem vysloveným v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 11. 2013, č.j. 62 A 77/2012 - 137. V citovaném rozsudku soud dospěl k závěru, že pro další řízení je třeba pokládat za řádně, zákonně a správně vyřešenou otázku související se směnou pozemků, avšak je třeba, aby se žalovaný řádně vypořádal i s otázkou umístění suchého poldru a svodného příkopu.

Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí k otázce umístění suchého poldru a na něj navazujícího svodného příkopu s odkazem na textovou část plánu společných zařízení (dále jen „PSZ“) a dokumentaci technického řešení PSZ uvedl, že suchá nádrž označená jako IP31 je navržena za novostavbami tří rodinných domů v trati Vinohrádky s koeficientem 4 na hranici efektivnosti, neboť jiné a lepší morfologické podmínky se v obvodu pozemkových úprav nevyskytují. Nádrž zachycuje veškerou vodu z jižní části katastru pomocí meze ME1 a svodných příkopů označených SP1 a SP2. Toto opatření však neslouží ke stálému zadržení vody. K naplnění nádrže dojde jen při výjimečných srážkových úhrnech (např. tzv. bleskových povodních) a akumulovaná voda bude výpustným zařízením průběžně upouštěna v souladu s manipulačním řádem. Nebude docházet k dlouhodobému zadržování vody, tedy ani k jejímu zahánění či zápachu. Součástí nádrže je nepodmíněně i odpadní koryto SP3, které odvádí vodu do propustku TP11. Svodný příkop je navržen mimo obvod komplexních pozemkových úprav (dále jen „KPÚ“), přičemž stávající vlastníci pozemku souhlasili s jeho vybudováním a vybudování příkopu bude zajišťovat obec Dobrochov na své vlastní náklady. Účelem technických opatření IP31, SP1 a SP2 je zachycení a převedení povrchových vod při extrémních přívalových srážkách nebo při rychlém tání, aby nedocházelo k zaplavování intravilánu obce a místních komunikací. Příkopy je třeba dimenzovat na základě základních hydraulických rovnic pro průtok. Při navrhování profilu a sklonu příkopů je nutno dbát na to, aby byly schopné odvést návrhový kulminační průtok s pravděpodobností výskytu alespoň jedenkrát za 10 let. Veškeré parametry vycházejí z hydrotechnických výpočtů, které jsou podrobně uvedeny v dokumentaci technického řešení PSZ.

Žalovaný zdůraznil, že přemístění suché nádrže a svodného příkopu tak, jak žalobci požadují, není možné, neboť jejich umístění ve vymezené lokalitě je dáno konfigurací terénu a je v řešené lokalitě jediné možné. Svodný příkop odvádí povrchovou vodu ze sběrného území nad zástavbou rodinných domů. Přemístění nebo

zrušení obou prvků PSZ by významně omezilo účinnost navržené protipovodňové ochrany. Prvky PSZ jsou navrhovány na pozemcích obce.

Podle žalovaného bylo zajištění účinné protipovodňové ochrany zastavěného území obce klíčovým důvodem pro zahájení KPÚ. Vlastní technické řešení této ochrany vychází ze svahových a odtokových poměrů v zájmovém území a jeho jednotlivé prvky jsou navrženy na základě hydrologických výpočtů v místech vhodného morfologického profilu. Lokalizace jednotlivých prvků je tedy předurčena topografií území v povodí. Samotná protipovodňová ochrana je uceleným systémem na sebe navazujících opatření (svodné prvky, příkopy, ochranné meze, zasakovací pásy nebo suché nádrže). Pouze a jedině ucelený systém těchto opatření zaručuje ochranu území před povodněmi. Účinnost navrhovaných opatření je doložena výpočty, které jsou součástí dokumentace technického řešení zpracované osobou úředně oprávněnou k projektování pozemkových úprav a autorizovaným technikem pro vodohospodářské stavby. Interakční prvky IP 35a a IP35b je nutno bezpodmínečně zachovat pro odvedení vody z lokality Čtvrť, tedy námitce ohledně vybudování příkopu nelze vyhovět z důvodu protipovodňové ochrany. Žalovaný též zdůraznil, že v průběhu správního řízení proběhla jednání se žalobci, z jejichž obsahu je zřejmé, že s ohledem na dosažení cílů KPÚ nebylo možné žalobcům vyhovět ve všech bodech dle jejich požadavků.

Závěry žalovaného nyní žalobci napadají podanou žalobou.

II. Shrnutí žaloby

Žalobci předně namítají, že úvahy o potřebě suchého poldru jsou nepodložené a řešení s prvky IP 31, SP 1, IP 35a a IP 35b a propustěmi TP 9 a TP 10 je podle nich zbytečné a neadekvátně zasahující do jejich vlastnických práv, znehodnocují pozemek a domy obou žalobkyň. Uprostřed pozemku žalobkyně c) p.č. 298 bude umístěn příkop SP 1, který tento bonitní a intenzivně obdělávaný pozemek roztíná. Podle žalobců se žalovaný neřídil závazným právním názorem vysloveným v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 11. 2013, č.j. 62 A 77/2012 - 137.

Žalobci argumentují tak, že potřeba suchého poldru není vůbec dána, a navrhuji vlastní alternativu řešení odtokových poměrů v území s využitím stávajících vpustí do kanalizace v obci. Jiné alternativy řešení přitom podle žalobců nebyly váženy, včetně méně ekonomicky nákladných. Není přezkoumatelné, jaký objem vody má suchý poldr zachytit v poměru ke kapacitě stávající kanalizace v místě zaústění. Žalobci namítají, že plánovaný suchý poldr nemá vyřešen odtok vody, protože příkop SP3 je navržen mimo obvod KPÚ a jeho vybudování bude obec Dobrochov zajišťovat samostatně. Není však zřejmé kdy a chybí tak návaznost na budování poldru. Řešení pozemkových úprav tak závisí na dosud neexistující skutečnosti, která je ponechána zcela na libovůli obce Dobrochov. V rámci pozemkových úprav nelze svést vodu z celého území na jedno místo a nemít v rámci pozemkových úprav zajištěný a právně zaručený odtok. Žalobci také popírají, že by si vlastníci rodinných domů na pozemcích p.č. 304/6, 304/9 a 304/5 a 304/4 v k.ú. Dobrochov sami budovali laické valy;

ty podle žalobců slouží k jinému účelu. Navrhovaný poldr IP 31 je přitom výše než citované pozemky. Navrhovaný poldr je umístěn v tak těsné blízkosti obce, že bude též podle žalobců bránit jejímu dalšímu rozvoji.

Podle žalobců schválené pozemkové úpravy nezajišťují důsledně podmínky ve smyslu § 2 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úradech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“), jestliže svádí bez dalšího řešení vodu z celého území do suchého poldru a porušují též požadavek v § 9 odst. 8 písm. c) zákona o pozemkových úpravách, neboť nemohou sloužit k neškodnému odvedení povrchových vod.

Z výše uvedených důvodů, rozvedených v replice k vyjádření žalovaného, se žalobci domáhají zrušení jak rozhodnutí žalovaného, tak prvostupňového rozhodnutí. Všichni žalobci setrvali na svém jednotném procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že suchý poldr IP 31 je technickým opatřením, které má sloužit k zachycení a zpomalení povrchových vod při extrémních přívalových srážkách nebo při rychlém tání sněhu, aby nedocházelo k zaplavování intravilánu obce. K jeho naplnění dojde jen při výjimečných srážkových úhrnech a akumulovaná voda bude výpustným zařízením průběžně upouštěna v souladu s manipulačním řádem. Svodný příkop SP1 je součástí systému ochrany území před povodněmi a všechny jeho prvky byly navrženy zpracovatelem plánu společných zařízení na základě hydrogeologických výpočtů v místech vhodného morfologického profilu a je z hlediska ochrany před povodněmi nejvhodnější variantou řešení, která má podklad ve výpočtech v dokumentaci technického řešení. Bez této protipovodňové ochrany by se veškerá voda soustředila nad zastavěným územím obce a jen část by byla odvedena kanalizací. Stávající kanalizace má omezenou kapacitu, a proto musí návrh obsahovat i retenci a transformaci maximálního průtoku.

Srážkové a odtokové poměry byly posouzeny modelem DesQ a výsledky výpočtů jsou zaneseny do tabulek v dokumentaci technického řešení. Z výsledků posouzení vyplývá objem povodňové vlny 15 000 m³. Pro tento objem byl posuzován objem navrhované nádrže se započtením neškodného odtoku na úrovni předpokládané kapacity kanalizace – 0,38 m³/s. Navržený objem suché nádrže 5 800 m³ vyhovuje k zachycení objemu povodňové vlny na úrovni Q₁₀₀. Argumentaci, že vypočtené objemy vod v dílčím povodí, které jsou svedeny do suchého poldru, nejsou přezkoumatelné, žalovaný odmítá.

Alternativní řešení navrhovaná žalobci neřeší rozdíl mezi přívalovým průtokem a kapacitou kanalizace a nepočítají s nutností retence a akumulace vod, což odporuje zásadám vodohospodářského řešení. Odtok vody z poldru je zajištěn navrženým svodným příkopem SP 3. Žalovaný zdůrazňuje, že komplexní pozemkové úpravy jsou

fázi, v jejímž rámci se řeší uspořádání pozemků a vlastnické vztahy a nikoli již samotná realizace.

Žalovaný poukazuje na to, že jiné alternativy řešení odvedení vod uplatňoval žalobce a) již na jednání sboru zástupců, kteří se jimi zabývali, ale museli je z výše uvedených důvodů odmítnout. Obsahem dokumentace je proto již zvolené konečné řešení, tedy plán společných zařízení posouzený sborem zástupců a schválený zastupitelstvem obce, který byl rovněž předložen dotčeným orgánům státní správy.

Proto žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před soudem.

IV. Shrnutí vyjádření osoby zúčastněné na řízení

Obec Dobrochov ve svém vyjádření uvedla, že suchý poldr je projektován k zachycení stoleté vody a k bezpečnému odvedení vody do potoka kanalizací v obci. Pozemek, na němž má být suchý poldr umístěn, se nachází v údolí, ve kterém se zachycuje voda z jarního tání, takže z hlediska zemědělského nemá nijak významnou hodnotu. Navíc výstavbou nových domů tam suchý poldr již vznikl, výškou hráze je však schopen zachytit vody ze svahu, avšak není schopen chránit domy občanů obce před přívalovými dešti, které v posledních dvaceti letech zaplavily jižní část obce třikrát, v jednom případě až do výše jednoho metru.

V. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.) osobami k tomu oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno v rámci žalobních bodů, jak je žalobci uplatnili v podané žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Zdejší soud předně konstatuje, že žalobní argumentace obsahující pouze výčet zákonných ustanovení, které měl žalovaný porušit (§ 2, § 9, § 10 zákona o pozemkových úpravách), není řádně uplatněným žalobním bodem. Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS a na www.nssoud.cz, „...žalobce je též povinen vylicít, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti...“. Soud se proto zabýval jen řádně uplatněnými žalobními body.

Otázka přiměřenosti zásahu návrhu KPÚ do vlastnického práva žalobců již byla předmětem posouzení zdejším soudem v předchozím rozsudku v této věci, kdy soud dospěl k závěru, že nové pozemky navržené do vlastnictví žalobců splňují kritéria stanovená v § 10 zákona o pozemkových úpravách, a to pokud jde o přiměřenost

kvality, výměry a vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků. V souvislosti s navrhovanou úpravou obsaženou v PSZ však soud uložil žalovanému zabývat se i proporcionalitou řešení umístění suchého poldru a od něj odvozeného umístění svodného příkopu, neboť žalovaný se touto otázkou vůbec nezabýval. Zdejší soud zdůraznil, že mají-li se podle § 2 zákona o pozemkových úpravách zajišťovat podmínky pro zlepšení kvality života ve venkovských oblastech včetně napomáhání diverzifikace hospodářské činnosti a zlepšování konkurenceschopnosti zemědělství, zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství zejména v oblasti snižování nepříznivých účinků povodní a řešení odtokových poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny, pak pro odpovídající naplnění smyslu pozemkových úprav se imperativ proporcionality řešení (tu ohledně otázky umístění suchého poldru a od něj odvozeného umístění svodného příkopu) musí nutně uplatnit (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 21. 11. 2013, č.j. 62 A 77/2012 - 137).

Podle § 9 odst. 8 písm. c) zákona o pozemkových úpravách návrhu nového uspořádání pozemků vlastníků předchází zpracování plánu společných zařízení, kterými jsou zejména vodohospodářská opatření sloužící k neškodnému odvedení povrchových vod a ochraně území před záplavami jako nádrže, rybníky, úpravy toků, odvodnění, ochranné hráze, suché poldry a podobně.

Podle § 9 odst. 9 zákona o pozemkových úpravách posoudí plán společných zařízení sbor nebo vlastníci, není-li sbor zvolen, a schválí jej zastupitelstvo obce na veřejném zasedání.

Podle § 9 odst. 10 zákona o pozemkových úpravách pozemkový úřad předloží zpracovaný plán společných zařízení dotčeným orgánům státní správy, které se k němu do 30 dnů písemně vyjádří. Jejich souhlasné stanovisko nahrazuje opatření (rozhodnutí, souhlas, povolení výjimky) podle zvláštních právních předpisů.

Podle § 11 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách pozemkový úřad oznámí na úřední desce, kde je možno po dobu 30 dnů nahlédnout do zpracovaného návrhu; návrh musí být vystaven též v obci. O vystavení návrhu pozemkový úřad vyrozumí známé účastníky a současně jim sdělí, že v této době mají poslední možnost uplatnit k návrhu své námitky a připomínky u pozemkového úřadu. K později podaným námitkám a připomínkám se nepřihlíží.

Řízení o pozemkových úpravách je vedeno ve veřejném zájmu a zahajováno z moci úřední (§ 2, § 6 zákona o pozemkových úpravách). Tento veřejný zájem je pak v zákoně o pozemkových úpravách definován v § 2, podle něhož se pozemkovými úpravami ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnaní jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech se k nim uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení životního prostředí a ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodního hospodářství a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako závazný podklad pro územní plánování. Předchází-li návrhu nového

uspořádání pozemků vlastníků zpracování PSZ, tento musí být schválen sborem zástupců (§ 5 odst. 5 zákona o pozemkových úpravách) a musí být k němu připojena souhlasné stanoviska dotčených orgánů státní správy. Tak tomu bylo i v nyní projednávané věci; ostatně žalobci průběh řízení a dodržení tohoto procesního postupu při schvalování PSZ nijak nezpochybňují.

Namítali-li žalobci v žalobě, že nebyla posouzena možnost rozdělit odvod vody ze spádového území na dvě místa a že navrhovaným řešením dojde ke svedení vody na jedno místo, a poprvé u jednání soudu pak namítali, že nebyla „vypořádána“ mapka jimi navrhovaného řešení, kterou navrhovali provést jako důkaz, tak z obsahu námítky žalobců ze dne 9. 11. 2011 ve smyslu § 11 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách co do části týkající se suchého poldru a svodného příkopu vyplynulo, že žalobci původně namítali, že odvod vody lze vyřešit jiným způsobem, a to především vybudováním hlubšího příkopu v místech, kde se již mělčí a zanedbaný příkop nachází, jeho důslednou údržbou a svedením vody do původní svodnice, a že vybudování příkopu na pozemku p.č. 298 žalobkyně c) se žalobci a) jeví jako neopodstatněné. V této fázi řízení už byl ovšem vypracovaný PSZ schválen a byla k němu doložena souhlasná stanoviska dotčených orgánů, přičemž v žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že PSZ byl posouzen sborem zástupců (jehož členem byl žalobce a/) dne 30. 8. 2011, aktualizovaný stav pak dne 23. 8. 2011, a dále byl schválen na zasedání zastupitelstva obce Dobrochov dne 229. 2010, aktualizovaný dne 30. 8. 2011, a poté byl předložen dotčeným orgánům státní správy. Pokud tedy na uvedenou námitku žalobců podle § 11 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách reagoval prvostupňový orgán stručně v tom směru, že námítky žalobců byly projednány na ústním jednání a nebylo jim možno vyhovět z důvodu veřejného zájmu na protipovodňové ochraně zastavěné části obce, která je prezentována schváleným PSZ, přičemž částečně bylo možno vyhovět jiným dílčím námítkám, ovšem to žalobce a) odmítl, tak taková argumentace ve spojení s podrobnou argumentací žalovaného obsaženou v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádání námítkou žalobců ze dne 9. 11. 2011 představuje. Žalovaný zdůraznil, že se žalobcem a) bylo v návaznosti na jeho námitku opakovaně neúspěšně jednáno ve snaze mu vyjít alespoň částečně vstříc. Žalovaný zdůraznil, že žalobce a) podmiňoval vymístění svých pozemků dotčených prvky protipovodňové ochrany směnou za pozemky stavební nebo za pozemky v lesní lokalitě „Hájek“ či dalším vyrovnáním s obcí, ovšem obec žádný vhodný směnitelný stavební pozemek nemá a lokalita „Hájek“ je oblíbeným místem občanů, do níž by žalobce a) znemožnil občanům přístup a zastupitelstvo obce jej odmítlo žalobci a) poskytnout. Žalovaný dále uvedl, že přemístění svodného příkopu SP 1 není možné, neboť jeho umístění je dáno jednoznačně konfigurací v terénu a jeho přemístění by významně omezilo účinnost navržené protipovodňové ochrany a umístění poldru výše také možné není, neboť podle konfigurace terénu jen v daném umístění bude plně funkční. Dále žalovaný na str. 8 – 10 žalobou napadeného rozhodnutí podrobně vysvětluje součásti a účel protipovodňových opatření vypracovaných v PSZ. Tato argumentace žalovaného není nepřezkoumatelná ani nevykazuje žádnou nesprávnost.

Zdejší soud zdůrazňuje, že úkolem žalovaného jako odvolacího orgánu je zejména reagovat na odvolací námitky a případně doplnit argumentaci prvostupňového správního orgánu. Při soudním přezkumu odvolacího rozhodnutí je třeba vzít v úvahu, že ve správním řízení tvoří rozhodnutí obou stupňů jeden celek. Argumentaci žalovaného je třeba posuzovat i z toho hlediska, zda se dostatečně opírá o důvody skutkové, jež plynou z odborných podkladů správního rozhodnutí a jsou součástí správního spisu. To je v nyní posuzované věci splněno. Zároveň ze zákona o pozemkových úpravách nikterak neplyne, že by se měly dotčené orgány státní správy a zastupitelstvo obce zabývat i „alternativním návrhem PSZ“, prezentovaným tím členem sboru zástupců, který s většinově přijatým PSZ nesouhlasil. V žalobě pak žalobci prezentovali právě svůj alternativní návrh PSZ. To, že na jejich představu řešení žalovaný reagoval ve vyjádření k žalobě a u jednání, je zcela logické, neboť takto svoji argumentaci žalobci žalovanému prezentovali poprvé až v žalobě. V odvolání totiž žalobci pouze namítali, že navrhované vybudování suchého poldru představuje velmi výrazné znehodnocení jejich majetku, aniž by předkládali jakékoli alternativní řešení. Není proto důvodná ani námitka žalobců, uplatněná až u jednání, že konkrétně i s „mapkou“ se žalovaný v průběhu správního řízení řádně nevypořádal. Takovou mapku soud ve správním spise nenalezl ani jako přílohu námítky ze dne 9. 11. 2011, ani jako přílohu odvolání.

Předmětem přezkumu v nyní posuzované věci je rozhodnutí o schválení návrhu KPÚ, obsahující i PSZ za účelem vybudování protipovodňových opatření. Jejich samotné následné vybudování, tedy provedení terénních úprav a vybudování zařízení, jimiž se podstatně změní odtokové poměry v území, podléhá režimu zvláštních zákonů (zákon č. 183/2006 Sb., zákon č. 254/2001 Sb.). Žalobci jako sousedící vlastníci tak mají možnost brojit proti tomu, co podle nich hrozí – že dojde pouze k vybudování suchého poldru, ovšem bez svodného příkopu SP 3. Tomu ostatně odpovídá např. i požadavek Zemědělské vodohospodářské správy ze dne 16. 9. 2010, který je součástí správního spisu; při vyslovení souhlasu s PSZ jde o požadavek, aby tomuto orgánu byla při realizaci navržených opatření předložena projektová dokumentace týkající se vodohospodářských staveb. U jednání navíc shodně žalobci i žalovaný potvrdili, že svodný příkop SP 3 již je vybudován a žalovaný i osoba zúčastněná na řízení uvedli, že jeho výstavba byla řešena s orgánem vodohospodářské správy.

Je dále nepochybné, že navrhovaný PSZ vychází i z toho, že v jeho blízkosti se nacházejí domy žalobců (záznam podrobného měření změn vypracovaný v únoru roku 2010). Žalobci v návaznosti na argumentaci žalovaného k této otázce namítají, že zvoleným řešením dojde ke znehodnocení jejich pozemků a domů a neadekvátnímu zásahu do vlastnických práv. Uvádějí, že jiné řešení by bylo šetrnější, a potřebu poldru mají za neodůvodněnou, přičemž odtok vody z poldru mají za nevyřešený.

Již v předchozím rozsudku v této věci zdejší soud zdůraznil, že pokud jde o svodný příkop SP 3 přes pozemek pod p.č. 304/6 v k.ú. Dobrochov, součástí správního spisu je souhlas vlastníka pozemku s p.č. 304/6 v k.ú. Dobrochov s umístěním potrubí na jeho pozemku, stejně jako souhlas se zaústěním potrubí, který dala obec Dobrochov jako vlastník a provozovatel dešťové kanalizace dne 25. 8. 2011. Ze spisové

dokumentace k návrhu KPÚ Dobrochov (šanon č. 11) dále vyplynulo, že navrhovaný příkop SP 1 bude tvořit hranici mezi navrhovaným pozemkem žalobkyně c) p. č. 188/1, který vznikne oddělením z původního pozemku p. č. 298; dovozovali-li tedy žalobci neadekvátnost zásahu do jejich vlastnických práv od toho, že svodný příkop SP 1 bude vybudován uprostřed bonitního pozemku p. č. 298, tak toto tvrzení neodpovídá návrhu KPÚ.

Argumentují-li dále žalobci škodlivými důsledky, znehodnocením jejich nemovitostí a neadekvátními zásahy do jejich nemovitostí, neopírají svá tvrzení o žádnou konkrétní odbornou argumentaci, jež by zpochybňovala údaje, z nichž vycházel zpracovatel PSZ a které jsou součástí spisové dokumentace.

Součástí správního spisu je protokol o ústním jednání ze dne 20. 5. 2009 na Pozemkovém úřadu Prostějov, z něhož vyplývá, že hlavním účelem pozemkových úprav má být řešení protierozní a protipovodňové ochrany zastavěné části obce s cílem zabránění opakovaným škodám na majetku obce a občanů. Dále je součástí správního spisu vyjádření Agentury ochrany přírody a krajiny, střediska Olomouc, ze dne 26. 5. 2009 k zahájení zpracování návrhu KPÚ, v němž tento orgán ochrany přírody ve smyslu zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, doporučuje doplnit PSZ o prvky s protipovodňovou a protierozní funkcí s tím, že je vhodné je navrhnout a umístit tak, aby byla umožněna jejich dlouhodobá existence a maximální funkčnost v krajině. Tomu odpovídá i odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí, z něhož vyplývá, že dne 22. 11. 2011 byly projednány námítky žalobců s tím, že jim nelze vyhovět z důvodu veřejného zájmu na zajištění protipovodňové ochrany obce. Součástí správního spisu je též technická dokumentace a návrh PSZ vypracovaný pod dohledem osoby úředně oprávněné k projektování pozemkových úprav a též autorizovaného technika pro vodohospodářské stavby.

Zdejší soud zdůrazňuje, že vybudování protipovodňových opatření s ohledem na morfologickou povahu terénu, srážky v území a odhad povodňové vlny je otázkou nepochybně odbornou. Žalobci sice navrhují jiné řešení (rozdělení odtoku srážkové vody spolu s tzv. zasakovacím průlehem), které se jim jeví jako vhodnější, nicméně toto řešení, o kterém v žalobě tvrdí, že je dostatečné a vhodnější, nedokládají žádným důkazním prostředkem odborného charakteru. Žalobci tedy nepředkládají žádnou ve vztahu k odůvodnění PSZ konkurenční odbornou dokumentaci, která by měla prokazovat, že jimi argumentované řešení zahrnuje i variantu akumulací a retencí a počítá s povodňovou vlnou, s jakou počítá navrhované řešení PSZ a která by řešení PSZ a údaje obsažené v technické dokumentaci, jež byly podkladem návrhu PSZ, relevantním způsobem zpochybnila. Protipovodňová opatření byla po stránce odborné v posuzované věci zpracována v PSZ, jehož textová a grafická část, která obsahuje i vyjádření dotčených orgánů, je součástí správního spisu. Zákon o pozemkových úpravách přitom nestanoví v § 9 povinnost zpracovat variantní řešení PSZ. Zákon o pozemkových úpravách ani v § 2, ani v žádném jiném ustanovení dále nestanoví, že by výměna pozemků měla být „co nejefektivnější“ ve smyslu „zachování stávajících vodohospodářských zařízení“.

„Variantní řešení“ prezentované žalobci v žalobě tak lze vnímat pouze jako argumentaci zpochybňující schválené řešení PSZ z hlediska „správnosti řešení protipovodňových opatření“. Poukazovali-li žalobci u jednání na to, že obec Dobrochov nemá v územně plánovací dokumentaci vymezené záplavové území, tak jednak tato námitka nepředstavuje jakékoli relevantní zpochybnění technických výpočtů PSZ, ani samotného napadeného rozhodnutí, navíc osoba zúčastněná na řízení na ni u jednání reagovala tak, že vysvětlila, že s ohledem na území obce, v němž se nachází pouze potok, není třeba z hlediska výstavby v obci takovou oblast, kde hrozí vylití vod, vymezit, neboť obec je ohrožena přívalovými dešti.

Namítali-li žalobci v žalobě nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v otázce objemu nádrže, tak ani tuto vadu rozhodnutí žalovaného soud neshledal. Podle žalovaného byly svodné příkopy a objem nádrže navrženy tak, aby byly schopné odvést kulminační průtok (povodňovou vlnu) s pravděpodobností výskytu alespoň jedenkrát za 10 let. Systém protipovodňových opatření, který byl vypracován v rámci PSZ, opírající se o technickou dokumentaci, slouží podle žalovaného k naplnění jednoho z cílů vymezeného v § 2 zákona o pozemkových úpravách, a to zlepšení podmínek vodního hospodářství a životního prostředí v obci, jejichž nedílnou součástí je vybudování protipovodňových opatření. Žalovaný v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu odůvodnil zvolené řešení podrobnou argumentací s odkazem na technickou dokumentaci k PSZ a na takové argumentaci, jak je sumarizována shora v rekapitulační části rozsudku, soud neshledává nic nezákonného ani nepřezkoumatelného. Není tak důvodná námitka, že se žalovaný neřídil závazným právním názorem vysloveným v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 11. 2013, č.j. 62 A 77/2012 - 137. Důvody navrženého řešení jsou v žalobou napadeném rozhodnutí přesvědčivě a dostatečně podrobně argumentovány a korespondují s technickými podklady, které jsou obsaženy ve správním spisu. Srážkové a odtokové poměry byly stanoveny hydrotechnickými výpočty a výsledky výpočtů jsou obsahem technické dokumentace, jež je podkladem prvostupňového rozhodnutí. Z výsledků vyplývá navržený objem nádrže 5 800 m³ (akumulační účinek) na max. průtok vypočítaný na 1, 46 m³/s (PSZ, dokumentace technického řešení, textová část, jež je součástí správního spisu). Tyto hydrotechnické výpočty žalobci nikterak nezpochybňují.

Pokud jde o argumentaci žalobců, že vybudování systému společných zařízení bude ekonomicky nákladné a bude bránit dalšímu rozvoji obce Dobrochov, tak z takto formulované argumentace jednak nelze dovodit žádné konkrétní dotčení práv samotných žalobců, nadto z ní nelze dovodit ani jakoukoli nezákonnost rozhodnutí žalovaného. I kdyby tedy platilo, že jiné zvolené řešení by bylo řešením z pohledu žalobců ekonomicky výhodnějším a méně zasahujícím do *statu quo ante*, nemohlo by to samo o sobě přivodit důvodnost žaloby.

Pokud jde o argumentaci uplatněnou v replice, že žalovaný bránil žalobcům nahlížet do správního spisu, jedná se o námitku, které byla uplatněna ve smyslu § 71 odst. 2 s.ř.s. opožděně a soud se jí proto nezabýval.

V žádném ze žalobních bodů tedy žaloba není důvodná. Vzhledem k tomu, že soud nezjistil ani žádnou vadu, k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, byla žaloba jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

VI. Náklady řízení

O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšným byl žalovaný, ten však žádné náklady, které by mu vznikly nad rámec jeho běžné úřední činnosti, nepožadoval. Proto soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. února 2016

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu